



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Trophæa Mariana, Ob Hæresim Trivmphantam

Mattsperger, Daniel

Ursellis, 1601

Trophævm IX. D. Mariae Vindici atq[ue] Victrici S. Hæresi & Pestilentiâ
domitâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70269)

TROPHÆVM NONVM.

Argumentum

Primis furoribus exorientis Hæreseos superiori saculo sexto decimo, cum omnia susq; deq; ferrentur, & agerentur humana & diuina; sacra & profana, atq; omnem vim crudelitatis, & tyrannidis sua in Ecclesiam Catholicam Romanam vniuersa inferorum cohors exereret; impudentissimè sese efferebant iactando, & tanquam vaticinando, præsertim Ministri Diaboli, & incentores omnium flagitiorum, breui Catholicam rem omnem funditus delendam, inter quos ille Gyganteus Lutherus hoc suum elogium eminere voluit; Pests eram viuens, moriens ero mors tua Pape. Iam verò cum meritis, & deprecatione B. Mariæ Virginis, Papæ Principatus, Ecclesiæq; dignitas non solum non imminuta, sed singulari Dei clementiâ secundum promissionem à Christo factam, inter immanes procellas, etiam aucta, & amplificata sit, ipseq; honor, & cultus B. Mariæ Virginis, cui omnes Hæretici bellum indixerunt, incrementa maiora ceperit, meritò de falsis & mendacibus omnibus Prophetis triumphat Maria, qua semper etiam in Ecclesia habita & decantata est victrix, & expugnatrix Hæresum, & Hæreticorum omnium, cuius Victoriæ & Triumphum omnium seculorum atatibus, & hac vltimâ quoque memoriâ nostrâ illustrissima existunt monumenta.

DIVÆ MARIÆ VINDICIATQVE VICTRICI
S. HÆRESI ATQVE PESTILENTIA
DOMITA.

PESTIS eram viuens, inquit; O magna vis veritatis, Pests, inquit erā; Cur mihi credidistis? pestis eram; cur me amastis? pestis eram; cur meliora deseruistis? pestis erā. O Evangelici, O Lutherani, O Ministri, cur Luthero duce, & auspice tantas res mouistis? pestis eram. Omnium seculorum certæ, & memorabiles sunt clades, ego huius seculi pestis erā.

Luthericum
de seipso testi-
moniū, Pests
eram viuens.

Quid alios inculatis? Desinite mei Ministri alienis cantilenam illam occinere; Vos estis, Deus est testis, tristissima pestis; Vos, vos estis, inquam, vos mei pulluli, mei columbuli; Nam & ego Pater vester, Doctor, & Ductor vester, pestis eram; Pestis eram viuus, & viua pestis eram: viua, nō nobilitate functionis, sed nobilitate infectionis: viua non exteriora perurens, sed per interiora furens: viua non corpus tantum, sed animum figens. Viua pestis eram, non languida, sed velox; non immatura, sed præcox. Pestis erā viuus; viuendo & conuiuando, viuendo, & bibendo, viuendo & vouendo, pestis eram; viuus pestis eram, per omnes vitæ meæ functiones pestis eram; Dum vtero matris clauderer, pestis eram; dum in cunis iacerem, pestis eram; dum cucullo tegerer, pestis eram; dum incestas nuptias agitarer, pestis eram; dum concionarer, pestis eram; dum tacerem, pestis eram; dum scriberem, pestis eram; Exquiritis exemplum vitæ meæ, pestis eram; Disciplinam doctrinæ meæ, pestis eram. Fructum Euangelii mei, pestis eram. Pestis eram viuens; quod vixi, dum vixi, pestis eram; peste fatus, peste natus, peste creui, pestem seui, dira pestis infœlicis æui. Miseri qui me obseruastis, pestis eram; Beati qui me fugistis, pestis eram; oriens, viuens, moriens, pestis eram. Nullum certius oraculum Lutheri ore vnquam auditum est, quàm hoc; pestis eram viuens; Sanè pestis, quæ Ecclesiam vacuefecit, & tartara repleuit. Nam ne pestem aliquam leuem existimes, Papæ pestis erat; Ecclesiæ, pestis erat, animarum, pestis erat, charitatis & concordia pestis erat. Eorum enim omnium, quæ Papæ nomine comprehenduntur, pestis erat: Sæuiebat in Patrem, & filios; in Caput & membra Ecclesiæ. Pestis erat Regum, ac Principum, pestis quoque subditorum, pestis nobilium, & rusticorum; communis patriæ, communis Reipub. commu-

nis fidei Christianæ, pestis erat. Hactenus rectè habet Luthericum Vaticinium, cætera nunc videamus.

Moriens ero mors tua Pape. Hem Lutherus moriens mors est Papæ? qua sententia? Quam enim tu mihi mortem Papæ memoras? an eam, quam infert Papa? an eam, quæ Papæ infertur? De illa si sermo sit, nihil est hoc dicto verius; si de ista, nihil vanius. *Moriens ero mors tua, Pape:* Nam quòd modò cum æterna morte confictor, quod vetricibus flammis excarnificor, & ad intolerabiles pœnas moriens renascor, hac me rediuuâ morte, & immortali cruciabilitate, Papa damnat. Hæc est mors Papæ, quam eius inferunt sacra fulmina, de cœlesti missa potestate, à me contempta quondam, & irrita, Non me dicam mortuum; qui verè mortuus est, aut beatus, aut nullus est. Non sum mortuus; Mors sum, mors ero, sed mors æternum moriens, & quidem mors Papæ, quem execrabili odio sum persecutus, quem detestabili maledicentiâ sum infectatus: nunc autem miserrimus omnes admoneo, & magnâ contestor voce per umbras, *Discite iustitiam moriti, & non temnere Papam.*

Sed non de hac, verùm de alia morte vaticinatus videri voluit impostor vates: nempe moriente ipso Paparum dignitatem, auctoritatem, potestatem, interituram, ipsâq; illâ peste, quam viuis disperferat, Papas omnes ita conficiendos, vt tandem nullus Papa futurus sit. *Moriens ero mors tua Pape, vt Papæ nomen, & munus morte meâ pereat. Ero mors tua Pape. Papæ.* Itane Papæ mors est Lutherus moriens? O mortem imbecillam, imò potiùs ô Vatem mendacem: Tot iam à morte Lutheri Papæ fuerunt, pleriq; longæui, & fœlices; vbi ergo mors illa Lutherana? vbi est mors stimulus tuus? Homines interea video mortuos multos; Papa Ecclesiam fœlix regit, & reget,

Lutherus
mors Papæ.

Math. 16.

Ephes. 3.

Papæ mors est,
quicquid contra
salutem anima-
marum est.

1. Corinth. 15.

dum Christus regnabit. Nisi enim Christus falsus vates est, non solum mors, sed nec inferorum partæ præualebunt aduersus Ecclesiam, cuius vicarium Caput est Papa. Ero mors tua Pape? An nescis Papam immortalem esse, nisi fortè moriatur & ille, à quo omnis Paternitas nominatur in cælo, & in terra?

Est tamen, est præterea, quòd gloriatur Lutherus morientem se, mortem esse Papæ. Nam Papa nullus ab ipsa Lutheri morte est, aut fuit, cui non morte corporis fuerit acerbior mors, & strages animarum, quam fecit Lutherus, dum fœdus percuteret cum morte æterna, & ad eandem viuus, moriensq; agmina innumera peritorum traheret. Quàm multi ex istis Papæ fuerunt, qui læti lubentesque sanguinem funderent, mortemque opteterent, si animas peste Luthericâ infectas, redimere possent. Toties Pius, ac Clemens Papa moritur, quoties animam Hæreseos veneno correptam miseratur. Illorum enim spiritu reguntur Papæ, qui dicere audent: Quotidie morimur propter salutem nostram fratres. Et quid tandem? *Ero mors tua Pape*, ait; Heus Luthere, Papa mortem non timet; Si occides, reuiuifcet; si non occides, morietur: Homo morietur, viuet Papa. Tu qui pestis eras, modo tibi ipsi magis, quàm Papæ, mors es moriens; imò mors es reuiuifcens, hoc est, ludibrium perpetuum Dæmonum, pabulum ignis sempiterni. I, Nunc superbe, & te Papæ pestem, ac mortem esse impudenter gloriare. Nunquam beatam illam Petri sedem pestilentia affluit, vel mors ascendit; sedet illic, & vsque ad Mundi conflagrationem sedebit fœlix Christi vicarius, qui Ecclesiam regat, qui ab ouili Christi pestilentiam, & mortem sæuam arceat.

Pestis

Pestis eram viuens, moriens ero mors tua Pape. Pestis Papæ, à Papa profligenda; Mors Papæ, à Papa sternenda, Papa quod infecero purgabit; quod occidero, vitæ restituet; seges quædam ero, & materia victoriæ, & laudum Papæ; vt præstantissimorum Medicorum periria, vehementiâ, & nouitate morbi clarescit; sic augetur gloria Papæ pestilitate doctrinæ meæ, Vt crudelitas hostium victoris clementiam extollit; sic tyrannis nostra iustam Papæ potestatem illustrabit. Pestis demum, eram, & morsero, quam Papa detriumphabit. Occupauit quidem superiore sæculo adolescente, quasi scabies quædam vaticinandi plurimorum, & furiosorum Hæreticorum animos, prædicentium similia: Breui erit, cum nullus Papa erit, Sacerdos nullus, Monachus nullus, sanctimonialis nulla, sacrificium nullum, ara nulla, signa & imagines nullæ, & similia; cum speraret Lutherana pestis, se totum Orbem infecturam, vt omnis etiam religionis sensus apud mortales euanesceret. Et fecisset profectò, nisi memor promissionis suæ clemens Deus seruasset sibi Ecclesiam immaculatam. Abripuit illa pestilentia infinitam multitudinem, pro dolor! sed nulli nisi volentes, & incauti, & propriâ malitiâ perimunt. Quin etiam multi, tanquam à limine mortis resiliences, ad Ecclesiam matrem purgandi & sanandi reuerterunt.

Videmus igitur, & dolemus, quot Hæresicon pestilitas, animas absumpserit; Videamus, & gaudeamus, quot vicissim myriades alio in mundo Ecclesiæ accesserint; Soboliam degeneri, & corruptæ noua, & melior, & copiosior proles successit. Age, mihi ex omnibus à primo Christianitatis sæculo delige, quod videatur fertilissimum fuisse, aut propagatione Euangelii felicissimū;

demon.

Pestilentiam, mortemque quam Lutherus Mundo intulit, Papa profligauit.

Vaticinia Lutherica, & Hæretica de interitu Papæ & Catholicæ Religionis.

Non est illata nostro Orbi tanta clades à peste Hæretica, quanta in alio Orbe ad Catholicam facta accessio.

Vide Epist. Indicas & Japon.

Alexandrina
Ruthenica, Japonica ad sedem
Apostolicam
Legationes.
Anno 1596.
Anno 1595.
Anno 1587.
Vide Th. Bozi-
um signo 6. de
propagatione
fidei &c.

demonstrabo statim non minus hac ipsâ ætate foeliciter, nec minus longè lateq; legis Christianæ Catholicæ terminos dilatatos esse, vt cum quouis sæculorū illorum beatorum certare hac in parte possit sæculum hoc decimum sextum, illud nempe ipsum, in quo tetra illa pestilentia Orco erupit, & sæua illa mors Lutherica, hunc cælo, & Zelo frigidior orbem peruasit. Et iam Apostolicis viris Orbis deerat, cum nouas eis terras, mundumque nouum Deus aperuit, quo nomen Christi, doctrinamq; inferrent, & Apostolicum sæculum sanctitate vitæ, & potestate miraculorum; & virtute verbi Dei, referrent: quoq; testatior esset hæc in nouum efflorescentem orbem beneficentia, magnam & horribilem, vetus, & ingratus Orbis ruinam, coniuente Deo, sustinuit, quâ tamen ruinâ domus æterna Dei labefactata non concidit, sed illustriore loco magnificentior, & spectabilior exurgit: nec, quâuis innumerabilium hæreticorum defectione, Ecclesiæ species & decor plus perit, quàm si de corpore virgineo aut pilus decolor pereat, aut salina largior fluat, aut vnguim cadant præsegmina, aut amiculum detritius meliori commutetur. Imò verò tam visenda, & augusta, quæ propinquis sordescibat, remotissimis populis, visa est Ecclesia Catholica, eiusque supremum in terris caput, quod proditores monstrificum passim fingebant, & pingebant, vt honoratissimæ & magnificentissimæ legationes Româ venerint, capita sua Apostolicæ sedi subiicientes, eodem ipso tempore, quo degenerantes filii matrem, quæ nos Christo regenerauit, ingrati persequerentur. Omitto Alexandrinâ, & Ruthenicam Legationem, & cum Romana sede cõciliationem. Vna illa Japonica tam illustri fit, vt dignitate, & admirabilitate post primam illam Magorum proxima, & clarissima poni possit; quæq; adeo sæculum

culum istud super alia foelicitari, & nobilitauerit; quod-
 que magis suspicias, infida, & ingrata illa in matrem pro-
 les, desultoriã leuitate in mille sectas, interea dissecta, &
 dissecta est, dum peregrina, & aliena haectenus soboles, foel-
 lici adoptione in vnitatem fidei Catholicæ congregatur.
 Corripuerit igitur, vt corpora prauis humoribus infecta,
 sic animas malis cupiditatibus obnoxias superioris sæculi
 vehemens pestilentia, dum & illud constet, non paucio-
 res in tanta clade seruatos, neque tam multos alibi infe-
 ctos, quàm rursus alibi meliore aurâ afflatos, & resectos
 fuisse; Ecclesiæq; amplitudinem non tam ab improbis a-
 licubi imminutam, quàm alibi amplificatam esse.

Et hic triumphus est Marianus, quem post DEVM
 Opt. Max. & Christum IESVM Mariæ quoque precibus,
 & meritis adscribimus; cuius quodnam præclarus & ma-
 nifestus esse signum potest, quàm quod ipsa illâ terribili
 pestilentia grassante, cultus tamen Beatissimæ Matrum;
 & castissimæ Virginum, in tantum auxit, vt penè dicere
 audeam, nunquam honorem Mariæ illustriorem, ac cla-
 riorum in Ecclesia fuisse? Quando enim vnquam sub hoc
 nomine, tanquam sub signo sanctissimo, & augustissi-
 mo religiosius, aut cõstantius, & maioribus copiis aduer-
 sus Hæreses militatum est? Quando plures Reges, Princi-
 pes, Regina, Mariano se nomini, & patrocínio foelicius
 commendarunt? Quando templa, peregrinationes, sup-
 plicationes, cæremonia, pompæ Marianæ frequentio-
 res, ornatiore, illustriore instructæ? Adde etiam, quan-
 do miracula, beneficia, merita Mariana in genus huma-
 num, in sodales, in alios, in pauperes, in nobiles, plura, no-
 tiora, insigniora sunt edita? Et quando domus, scholæ, vr-
 bes, fora, syluæ, maria, monumentis Marianis celebratio-
 ra reddita? Imò iam trimuli, & quadrimuli pueri Mariam

Triumphus
 Marianus, q̄
 adhuc grassan-
 te pestilentia
 Hæreticâ, MA-
 RIA tamen
 laudes & ho-
 nores incre-
 menta magna
 sumserint in
 Ecclesia Ca-
 tholica.

pleno ore canunt, & laudant; Maria illis patrona est, Mariæ laudes decantant; Mariæ se deuouent, Mariam votis, Mariam voce, Mariam factis loquuntur, O sancta Maria, vnanimante corde, & linguâ proclamant, à Maria praesidium per Christum expectant, quoniam Maria est, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus, qui est sola, & certa spes fidelium hominum, Homo ipse, atq; adeò dignus, qui homini Matri humanum saltem velit tribui honorè, qualem minimus hominum suæ matri fauet, nempe, vt si ille non sit pessimus mortalium, mater quoque aliòquin pudica, & omnium confessione sancta, non eò habeatur deterior, quòd filium procreauit maioris dignitatis participem, quam ipsa potuerit pariendo dare.

Multis ac miris modis MARIA Hæreses expugnauit

Pf. 73

Exod. 15. Iud. 4
Iudith 16.
Ethier 8.

1. Fide propria
Maria Hæreses sternit.

Luc. 1. 10. 19.

Sed stabiliamus tandem & hoc Trophæum Mariam Pestilentiam profligatam, & Hæresi expugnatam, ac frementibus Hæreticis omnibus, vetus illud, & iam pridem in Ecclesia decantatum Acroama Mariæ Reginae victrici, & vindici occinamus; Gaude Maria Virgo, cunctas Hæreses sola interemisti in vniuerso mundo. Sola, inquam, quia sola peperisti illum, qui contribulauit capita Draconum in aquis; sola post filium tanti apud Deum meriti, & gratiæ, atq; in homines misericordiæ, vt per hanc velit, per illam possit Hæreses omnes expugnare. Triumphauit altera Maria de Pharaone; Iahela, de Sisara; Iuditha, de Holoferne; Esthera de Amano, suis, & Patriæ hostibus peremptis; tu sola inter omnes emines; & Vna tot Hæreses ante triumphalem currum ducis. Hæreses omnes interemisti, cum Angelo credidisti, cum Christum Deum & hominem peperisti, cum ad crucem filii tui gemebunda stetisti, ac sola constantem in eum fidem, fugientibus Apostolis, retinuisti. Magna quidem hæc, & memorabilis victoria, quæ soli Mariæ diuinâ gratiâ concessa est; Sed non hac so-

lâ ratione

lâratione Hæresum victrix, & expultrix est: nam Hæreses omnes quoque interemit, cum Euangelium dictavit, hoc est, cum suæ conceptionis, partionis, pueritiæ Christi gesta panxit. Quid cum sancto Iacobo Apostolo in Hispaniis apparuit, & in rebus dubiis quid agendum admonuit, nonne quantum ab ea Apostolus Euangelizans confortatus, tantum Hæreses omnes tum emergentes sunt labefactatæ? Quid cum Apostolorum plerosq; ad mortem, & apotheosin suam mirabiliter conuocauit? nonne tum quoque fidem stabiluit, vt Hæreses omnes contererentur. Nonne Hæreses expugnauit, cum Gregorio Thaumaturgo, Catholicæ fidei formulam præscripsit? quando Cyrillum patriarcham Hierosolymitanum, ad pacem, & concordiam cum D. Chrysostomo reduxit? quin nulla quoque fuit ætas hominum, quâ exortis nouis Hæresibus Maria non aut beneficiis pios in fide vera conseruarit; aut cœlesti virtute contra pestes eas dimicauit; aut incredibili vindictâ contumaces mulctarit: Nonne de Hæresi triumphum egit, quando Iulianum Apostatam, & tyrannum, Hæreses omnes callidè in perniciem Christianorum fomentum, cœlitus iussit occidi, & sanguinem vomere, quæ ingurgitarat? Nonne Hæreses extirpauit, cum Duci suo Narseti consultrix, & adiutrix victoriæ semper in bellis contra Arianos adfuit? Quid, quod ipsa etiam tantæ virginis imago in bellis contra impios, magna cum pompa, & maiori cum fide traducta, hostes strauit, atque deleuit? Quid nonne Hæreses interemit, quando Nestorius patriâ extorris linguam vermibus corrodentibus, viuis dein à terra ob cõiucia in Mariam effusa, haustus, & miserabiliter absumptus est? Nonne prostratæ sunt Hæreses, dum Copronymus, & ipse Mariæ, eiusque imaginum hostis acerrimus, febre æstuat, & elephantiasi putrescit, ac vix

2 Dum Euangelium dictat.

3 Cum Apostolos consiliis iuuat.

Vasæus in Hist. Hisp. citante Bozio sig. 36.

Niceph. lib. 2. c. 21. & 15. c. 14.

4 Dum Catholicos Doctores instruit & conciliat.

Greg. Nyss. in vita Gregorii Thaumaturg. Nic. lib. 14. c. 28.

5 Poenâ & vindictâ de Hæresibus sumptâ. In vita Basilii magni.

Niceph. lib. 17. c. 13.

Paulus Diac. Nic. Chon. lib. 5.

Niceph. l. 14. c. 36.

Zon. 3. Ann. & Eutr. lib. 22. rerû Rom.

Idem Zonar.
lib. cod.

Niceph. L. 18.
c. 33.

Lindan. lib. 2.
c. 2. de sug. Ido-
lis.

Idem in Apo-
log. 2. Religio-
nis Cathol. 1

MARIA, Hære-
ses fortissime
sternit, sua in-
cipientes suos,
& omnes ho-
mines benefi-
centiâ incredi-
bili.

Simeon Me-
taphr. ex Euty-
chiano Patri-
archa &c.
Paul. Diac. &
Conc. Nic. 2.

demum tantis malis doctus, palinodiam canit, Mariâ vl-
tricem scelerum agnoscit, & honores eidem restitui iu-
bet? Nonnè & ante hunc in Leone Isauro hæreticam im-
pietatem, seuerissimè, & acerbissimè vltima est? Nonnè Hæ-
reses occubuerunt, cum simili vltione, vt impietatis, sic
imperii succesores, Leo quartus, & quintus; Michael
Balbus, Theophilus & eius filii perierunt? Hæreses inter-
emit Maria, quando eos, qui nomini Mariano in ludo
blasphemè insultabant, tetri Dæmones arripuerunt, af-
flictauerunt, occiderunt, Nonnè Hæreses cædit, cum in
eorum fautores seueriter animaduertit? Dicat hoc hospes
ille, qui, quod blasphemus in domo sua tolerat, Mariam
sibi membra vimine notare somniat, & vigilans defecta
reperit, seroq; Mariam vindicem scelerum publicè præ-
dicat: Hæreses quoque in iis mulieribus peremit, quarû
altera Mariæ nomen, & auxilium repudians, scrofam
pro infante peperit, altera per frustra factum membratim
effundens abortiuit.

Sed quid hæc talia commemoro, quasi Maria Hæ-
reses vindicando magis, quàm benefaciendo extirpet?
Paucula sunt exempla seuerioris vindictæ, præ aliis innu-
merabilibus beneficiorum, quibus in fide errantes, & Hæ-
resibus seductos, ad se allexit, Hæresesq; pdomuit. Quan-
do hominibus dona, & gratiam cœlestem impetrat, Hæ-
reses sternit; quando scelestos ad pœnitentiam & frugem
meliorem reuocat, Hæreses occidit, siue Theophilo chi-
rographum, quo se Diabolo dedicârat, recuperat; siue
Mariam Ægyptiacam suo templo arcet ream, & admit-
tit pœnitentem, Hæreses mactat; quoties periculis eripit,
quoties morbos sanat, toties Hæreses labefactat; quarû
tantam & maiorem stragem cogites, quantam in tem-

plis Maria

plis Marianis cereorū, imaginum, anathematū, votiuarū tabellarum struem & numerum aspicias. Quid cū aduersus carnificinam crudelium Hæreticorum, & paganorū vel in cruciatibus roborat, vel post tormēta sanat, vel post mortem vitam reddit? Quantum Hæreses detrimenti acceperunt, cū Damasceno manus perfidē rescissa, per Mariam restituta est? illa manus, inquam, quæ sola non ferro, sed stylo; non violentiâ pugnandi, sed elegantiâ scribendi Hæreses innumeras pessundedit? Quid cū hebetiorum ingenia exacuit, vt Bernardi suaui loquentiam, Alberti sapientiam, Ruperti grandiloquentiam omnes mirerentur, Hæretici autem pertimescant; noñe his omnibus modis de Hæresibus victoriam reportat?

Sed quid ego omnes triumphos Marianos de Hæresibus conquirere frustra conor? Non mihi si centū linguarū, sint oraq; centū, cuncta Trophæorum percurrere nomina possem. Minuta illa signorum, imaginum, altarium, sacellorum, templorum omnia prætereo; illa insigniora tantū, quæq; iis ipsis annis munificentissimè sunt erecta, quibus diuersissimæ Hæreses in Marianum, & Christianum nomen debacchabantur, mihi considera, nempe illos sacros ordines Marianos, & cætus ac sodalitates, integrasq; ciuitates, imò amplissimas prouincias, regna florentissima, insulas fortunatissimas, Marianis sub auspiciis, & nomine natas, inuentas, auctas, locupletatas, & ad summum culmen felicitatis, dignitatis, æterni nominis, & salutis uectas; & vnde quaq; Marianis laudibus personantes, & de Hæresibus victis & deletis Epinicia, maiorum exemplo decantantes; Gaudē Maria Virgo, cunctas Hæreses sola interemisti in vniuerso mundo.

Πολυλογος ἱεροῦ βιβλίου, ἡ δὲ ἀποστολὴ
 ἀποστολῆς (ἡ δὲ ἀποστολὴ) ἀποστολῆς
 ἀποστολῆς ἀποστολῆς ἀποστολῆς ἀποστολῆς

P 3

TRO-

Georg. Trapezunt. & Sur.
 29. Maii de Andrea à Chio.

Ioan Patriarcha Hierosolym.

In vitis eorum

Totus ferè nōnus Orbis, Marianum Trophæum est, vt pote MARIÆ auspiciis cognitus, &c. Quæ de causa B. Virgini Templum in portu Vlyssiponnensi dedicatum.

Petri Maff. lib. 2. Hist. Ind. & Osor. lib. 1.